

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 01 0 U 019951 24 Uvp
Sarajevo, 16.01.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Danilović Edine, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „GRUPEX ENERGY“ d.o.o. Velika Kladuša, zastupanog po punomoćniku Nadarević Šerifu, advokatu iz Cazina, ul. Zlatnih ljljljana S47, protiv akta broj: 03-15-1059/16 G.Č. (IN) od 08.07.2024. godine, tuženog Federalnog ministarstva finansija, Sarajevo, u upravnoj stvari uplate dodatno utvrđenih poreznih obaveza, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 U 019951 24 U 2 od 29.10.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.01.2025. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 U 019951 24 U 2 od 29.10.2024. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog Federalnog ministarstva financija Sarajevo, broj: 03-15-1059/16 G.Č (IN) od 08.07.2024. godine, kojim je odbačena njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja Porezne uprave Federacije BiH, Kantonalnog poreznog ureda Bihać-Odsjeka za inspeksijski nadzor broj: 13-1/02-15-11-745-1/2016 od 13.06.2016. godine. Tim prvostepenim rješenjem je naloženo tužitelju da izvrši uplatu poreznih obaveza (decidno navedenih i preciziranih dispozitivnom tog rješenja) utvrđenih po zapisniku o inspeksijskom nadzoru broj: 13-1/02-15-10-745/2016 od 19.05.2016. godine u ukupnom iznosu od 142.888,22 KM.

Protiv presude prvostepenog suda tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede pravila postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da je tuženi odbacio žalbu kao neblagovremenu uz tvrdnju da je tužitelj prvostepeno rješenje primio dana 20.06.2016. godine, a žalbu izjavio dana 29.06.2016. godine, što nije tačno, pa je osporeno rješenje i u ponovnom postupku doneseno uz bitne povrede odredaba članova 80. do 95. Zakona o upravnom postupku. Ističe, kao i u tužbi, da dostava prvostepenog rješenja nije uredna dostava pa se rok za izjavljivanje žalbe nije mogao računati počev od 20.06.2016. godine, da se u spisu predmeta (što je utvrdio i prvostepeni sud u ranijem postupku) nalazila dostavnica o navodnom uručanju prvostepenog rješenja iz čijeg sadržaja proizilazi da nije slovima izvršen upis datuma prijema rješenja i da ne sadrži ime i prezime osobe koja je navodno primila navedeno pismeno, te da je vršena i korekcija datuma navodnog prijema pošiljke, sa datuma 26. na datum 20, pa se ne može kao datum prijema rješenja uzeti dan 20.06.2016. godine. Dalje tvrdi da mu je trebalo dozvoliti da se izjasni u vezi sa danom prijema prvostepenog rješenja, obzirom da je za isto saznao dana 27.06.2016. godine, slučajno

i to usmeno, te po saznanju izjavio žalbu koja je bila blagovremena, što se moglo dokazati saslušanjem svjedoka, a što mu je bilo uskraćeno, jer takva dostavnica, ni prema zauzetoj sudskoj praksi, nije predstavljala dokaz o ličnom prijemu rješenja. Pored toga, ističe da je u ponovnom postupku ocijenjeno da mu je rješenje uručeno dana 20.06.2016. godine, iako je datum na dostavnici korigovan i prepravljen, te da se pojavila nova dostavnica za koju se tvrdi da je uredno popunjena, iako u vrijeme uvida u spis predmeta ista nije postojala, pa nije jasno koja od dvije dostavnice o uručanju istog rješenja je bila vjerodostojna. Predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i prvostepenu presudu preinači na način da udovolji tužbenom zahtjevu ili da istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i podacima iz spisa predmeta proizilazi da je prvostepenim rješenjem Porezne uprave Federacije Bosne i Hercegovine, Kantonalni ured Bihać, Odsjek za inspekcijski nadzor, broj: 13-1/02-15-11-745-1/2016 od 13.06.2016. godine naloženo tužitelju kao poreznom obavezniku da izvrši uplatu utvrđenih poreznih obaveza po zapisniku o inspekcijskom nadzoru broj: 13-1/02-15-10-745-/2016 od 19.05.2016. godine u ukupnom iznosu od 142.888,22KM, da je protiv navedenog prvostepenog rješenja tužitelj podnio žalbu dana 29.06.2016. godine (kako proizilazi iz žiga pošte otisnutog na koverti u kojoj je žalba poslana), da je ranijim rješenjem tuženog od 22.01.2024. godine žalba tužitelja odbačena kao neblagovremena, da je protiv tog rješenja tužitelj podnio tužbu, koja je ranijom presudom prvostepenog suda broj: 01 0 U 019951 24 U od 25.04.2024. godine uvažena, poništeno rješenje tuženog od 22.01.2024. godine i predmet se vraćen tuženom na ponovno rješavanje.

Dalje proizilazi da je tuženi postupajući po uputama iz ranije presude prvostepenog suda, osporenim rješenjem od 08.07.2024. godine žalbu tužitelja izjavljenu protiv prvostepenog rješenja od 13.06.2016. godine odbacio kao neblagovremenu, jer je na osnovu izvršenog uvida u spis predmeta, izjašnjenje prvostepenog organa o datumu prijema prvostepenog rješenja i datumu i načinu predaje žalbe, dostavljenoj original potražnici od 07.07.2016. godine poštanskog ureda Velika Kladuša, broj knjige 26/16 (prema kojoj je potvrđen prijem prvostepenog rješenja dana 20.06.2016. godine), original dostavnici o uručanju prvostepenog rješenja (koja sadrži broj prvostepenog rješenja, naziv akta koji se dostavlja, primatelja tužitelja-DD GRUPEX“ ul. I. Muslimanske brigade bb, Velika Kladuša, a na poledini upisan datum dostave 20.06.2016. godine, pečat poštanskog ureda Velika Kladuša sa otisnutim datumom 20.06.2016. godine sa potpisom primatelja i dostavljača), te original koverti u kojoj je žalba poslana (sa datumom slanja preporučene pošiljke dana 29.06.2016. godine) našao da je prvostepeno rješenje uručeno tužitelju dana 20.06.2016. godine, da je žalba protiv prvostepenog rješenja, izjavljena putem pošte preporučenom pošiljkom dana 29.06.2016. godine, neblagovremena jer je zakonski rok od 8 dana za njeno izjavljivanje istekao sa danom 28.06.2016. godine (radni dan), radi čega je donio odluku kao u dispozitivu osporenog rješenja. Rješavajući po tužbi tužitelja protiv osporenog rješenja tuženog prvostepeni sud je pobijanom presudom od 29.10.2024. godine tužbu odbio kao neosnovanu, jer je ocijenio da je tuženi pravilno postupio kada je osporenim rješenjem žalbu tužitelja izjavljenu protiv prvostepenog rješenja odbacio kao neblagovremenu.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, pa se zahtjev za vanredno preispitivanje pobijane presude ukazuje neosnovanim.

Naime, prema članu 76. stav 1. i 2. Zakona o Poreznoj upravi Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, brojevi od 33/02 do 44/22) proizilazi da na rješenje Porezne uprave kojim se utvrđuje dodatno razrezana porezna obaveza u postupku kontrole porezni obveznik ima pravo žalbe i da se žalba neposredno predaje ili šalje poštom organu koji je donio prvostepeno rješenje u roku od osam (8) dana od dana prijema prvostupanjskog rješenja.

Kako prema predmetnom činjeničnom utvrđenju jasno proizilazi da je tužitelj prvostepeno rješenje od 13.06.2016. godine primio dana 20.06.2016. godine, to je posljednji dan za izjavljivanje žalbe bio 28.06.2016. godine (radni dan). Kako je tužitelj žalbu na navedeno rješenje preporučenom pošiljkom predao pošti dana 29.06.2016. godine, to je ista bila neblagovremeno podnesena, izvan zakonom propisanog roka od 8 dana od dana prijema prvostepenog rješenja, pa je tuženi pravilno postupio kada je osporenim rješenjem od 08.07.2024. godine žalbu odbacio kao neblagovremenu.

Suprotno prigovorima tužitelja tuženi je u ponovnom postupku, postupajući po uputama iz ranije presude prvostepenog suda i na osnovu dokaza koje je pribavio prvostepeni organ, pravilno ocijenio da priložena originalna dostavnica, potražnica pošte i koverat sa izjavljenom žalbom na nesumnjiv način dokazuju datum prijema prvostepenog rješenja i datum izjavljivanja žalbe na to rješenje, a što ni tužitelj u provedenom upravnom postupku i sporu nije doveo u bilo kakvu sumnju. Stoga se tvrdnje u pogledu povrede odredaba Zakona o upravnom postupku, koje se odnose na dostavljanje pismena, kao i tvrdnje o nekoj "novoj dostavnici" koja se ranije nije nalazila u spisu predmeta ukazuju neosnovanim. Ovo posebno ako se ima u vidu da su tuženi organ, a i prvostepeni sud u ranijem postupku rješavali na osnovu dostavnice koja se tada nalazila u spisu predmeta (a na koju se poziva tužitelj u navodima zahtjeva) i na osnovu koje se nije mogao utvrditi datum prijema prvostepenog rješenja (nije sadržavala ime i prezime osobe koja je primila prvostepeno rješenje i vršena je korekcija datuma prijema sa dana 20. na dan 26.), pa da je tuženi (u skladu sa datom uputom prvostepenog suda) zatražio, a prvostepeni organ pribavio dostavnicu iz koje se, a i u vezi sa ostalim dokazima, na nesumnjiv način utvrdio datum prijema prvostepenog rješenja. Pri tome su i tuženi organ, a i prvostepeni sud jasno ukazali, da se dostavnica na koju se poziva tužitelj nije mogla uzeti kao valjan dokaz o uručanju prvostepenog rješenja, jer pored nedostataka na koje je ukazano u ranijem postupku, ista je sadržavala pečat pošte sa otisnutim datumom 13.07.2016. godine, pa kako je tužitelj dana 29.06.2016. godine izjavio žalbu protiv prvostepenog rješenja od 13.06.2016. godine, to se navedena dostavnica nikako nije mogla odnositi na dostavljanje prvostepenog rješenja. Tačno je da na dostavnici o uručanju prvostepenog rješenja datum njegovog prijema nije upisan slovima, ali taj nedostatak ni u kom slučaju ne dovodi u sumnju brojevima upisani datum prijema prvostepenog rješenja.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.